

Nr. 318/21.01.2019

Către:

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Direcția Legislație Cod Fiscal și Reglementări Vamale

Domnului Iulian Ardelean, Director General

Stimate Domnule Director General,

Curtea de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”) s-a pronunțat la finele anului 2018 cu privire la tratamentul TVA al sumelor plătite de către beneficiarii unor contracte de abonament care prevăd o perioadă minimă de contractare, în cazul rezilierii anticipate a înțelegerilor din voința/culpa beneficiarilor în cauza C-295/17 MEO.

Pe scurt, contractele de abonament, încheiate de către furnizorii de servicii de telecomunicații cu clienții impuneau o perioadă minimă de contractare de 2 ani pe perioada căreia trebuiau realizate plăți lunare.

În cazul rezilierii din voința/culpa beneficiarului, acesta din urmă rămânea obligat la plata ratelor ce ar fi fost datorate pe perioada minimă de contractare în măsura în care contractul nu s-ar fi reziliat.

CJUE a statuat că respectivele sume plătite ulterior rezilierii reprezintă contrapartida serviciilor prestate și, astfel, sunt supuse TVA.

Argumentele CJUE

În argumentarea faptului că remunerația plătită ulterior rezilierii reprezintă în fapt contrapartida serviciului prestat, raționamentul CJUE a fost următorul:

Având în vedere că în calificarea unei operațiuni taxabile clauzele trebuie interpretate pornind de la realitatea economică și luând în considerare că realitatea economică privind nivelul contraprestației nu se modifică dacă clientul reziliază/ nu reziliază anticipat contractul, rezultă că, contravaloarea sumei plătite de client este constituită din dreptul acestuia de a beneficia de servicii, chiar și în cazul în care potrivit opțiunii sale sau dintr-un motiv care îi este imputabil nu beneficiază de acestea.

Întrucât la catalogarea sumei drept despăgubire, natura sumei plătite de client ar fi modificată în funcție de modul în care acesta alege să utilizeze sau nu serviciul în

cauză, s-ar ajunge în situația în care un client care nu reziliază anticipat ar fi tratat diferit din perspectivă TVA de cel care reziliază anticipat, din motive imputabile acestuia, totuși ambii beneficiind de același drept de a primi serviciile (se face trimitere și la cauzele C-250/14 și C-289/14, unde contravaloarea prețului plătit la momentul semnării contractului pentru achiziția biletelor de avion constituia contrapartida dreptului clientului de a beneficia de acest serviciu, indiferent dacă clientul uzita sau nu de acest drept).

Cuquantumul datorat pentru nerespectarea perioadei minime remunerează prestațiile furnizate, indiferent de modul în care alege clientul să beneficieze (sau nu) de servicii.

Având în vedere că suma achitată de client, în cazul rezilierii anticipate contractului, este deja prestabilită în momentul încheierii contractului, aceasta trebuie să fie considerată parte din prețul total, împărțit în tranșe lunare, reprezentând în fond contrapartida serviciului prestat.

În plus, faptul că perceperea ratelor nescadente în urma rezilierii are drept obiectiv să descurajeze clienții de la a nu respecta perioada minimă de contractare și să repare prejudiciul suferit de operator în cazul nerespectării perioadei respective sau faptul că suma facturată este calificată în dreptul național drept o clauză penală, nu sunt determinante pentru calificarea diferită a sumelor în cauza analizată.

Consecințe pe plan local

Consecința evidentă este că plata ratelor în urma rezilierii anticipate a contractelor de telecomunicații/internet cu perioadă minimă de contractare vor fi afectate de această decizie.

În aceeași măsură, însă, implicațiile nu se rezumă doar la serviciile de telecomunicații/internet și vor fi afectate și alte tipuri de servicii continue/de tip abonament (ex. chirii) cu perioadă prestabilită de contractare.

Solicitare de clarificare

Întrucât până la această decizie a CJUE orice sumă achitată pentru nerespectarea contractului nu intra în baza de impozitare a TVA, în baza prevederilor art. 286 alin. (4) lit. b), dacă era percepută peste prețurile negociate, de regulă la rezilierea unui contract, dacă părțile prevedeau că în caz de reziliere anticipată se vor achita despăgubiri, acestea nu erau purtătoare de TVA, indiferent cum erau calculate, dacă serviciile nu continuau să fie prestate.

După acest caz al CJUE, pentru situațiile care sunt identice cu cazul prezentat, respectiv suma care va fi plătită în caz de reziliere anticipată a unui contract de prestări de servicii va corespunde cu suma care era aferentă lunilor din contract în

care serviciul nu se mai prestează înmulțit cu tariful lunar al serviciilor, suma respectivă va constitui o prestare de servicii cu plată și în cazul operațiunilor taxabile se va factura cu TVA.

Întrucât nu toate situațiile din practică sunt identice, solicităm opinia oficială a Ministerului Finanțelor Publice cu privire la situațiile în care:

- suma care se solicită drept despăgubire pentru rezilierea anticipată a contractului este mai mare decât cea care ar corespunde lunilor din contract în care serviciul nu se mai prestează înmulțit cu tariful lunar al serviciilor;
- suma care se solicită drept despăgubire pentru rezilierea anticipată este mai mică decât cea care ar corespunde lunilor din contract în care serviciul nu se mai prestează înmulțit cu tariful lunar al serviciilor;
- contractul nu prevede inițial nicio prevedere cu privire la reziliere, dar, părțile stabilesc de comun acord în cazul rezilierii să plătească despăgubiri care pot fi egale, mai mari sau mai mici de cât cea care corespunde lunilor din contract în care serviciul nu se mai prestează înmulțit cu tariful lunar al serviciilor.

Menționăm că decizia CJUE în cauza C-295/17 MEO este de natură să producă probleme deosebite operatorilor economici datorită unei modificări drastice a interpretării date de CJUE pentru despăgubirile plătite pentru rezilierea anticipată a contractelor de prestări de servicii de natură continuă, drept pentru care vă solicităm să ne comunicați opinia dumneavoastră cu privire la cele menționate.

Cu stimă,

Dan Manolescu
Președinte CCF

